

MSSNDCLRCQ
Meessen De Clercq

October 12 - November 17

TU - SA 11 - 18h

morceaux de soleil

Benoît Maire

+32 2 644 34 54

www.meessendeclercq.be

<https://www.facebook.com/meessendeclercq/>

<https://www.instagram.com/meessendeclercq/>

morceaux de soleil is de tweede solotentoonstelling van Benoît Maire bij Meessen De Clercq. Benoît Maire laat zich niet gemakkelijk vatten; hij is 'kunstenaar-filosoof', om Mieke Bals uitdrukking over te nemen, maar eveneens schilder, beeldhouwer, spreker, meubelontwerper, kunstcriticus en performer. In zijn werk dat vele vormen kan aannemen, komen plastische uitingen en concepten samen, die zo aan alle classificatie ontsnappen. Liam Gillick verwoordde het als volgt in het tijdschrift *Art Review*: "Son rapport à la philosophie consiste à utiliser les idées comme matériau. Il se demande comment les idées trouvent une forme matérielle et comment [...] mesurer l'impact d'une idée dans un contexte donné. Il se déplace constamment entre la mesure, la vérification et la traduction des concepts dans une forme matérielle, puis opère le mouvement inverse". Met *morceaux de soleil* gaat de kunstenaar verder met deze methode door onderdelen te beklemtonen en toont dat de zon, een incarnatie van eenheid sinds het begin der tijden, in feite verdeeld is en zichzelf steeds afsplitst. De zon staat bij Bataille voor het model van een ander menselijk bestaan, waartoe hij ons voortdurend aanspoort: zo branden van leven tot de dood nabij komt. Het licht dat zichzelf in het heelal verliest en dat zo dagelijks de aarde bereikt, bestaat uit kleine delen van de zon die aan de oorsprong van het leven op aarde liggen.

In de ruimtes op het gelijkvloers van de galerie delen *Peintures de nuages* en op 18e eeuwse zuilen of door de kunstenaar ontworpen tafels getoonde sculpturen van *Châteaux* en *Sphinx* de ruimte met een aantal afdrukken op papier. Wat als één kan beschouwd worden, de zon, dient in deze tentoonstelling als verbrokkeld aanzien te worden, naar analogie met het verdeelde werk. De *Peintures de nuages*, een serie waaraan de kunstenaar werkt sinds 2012, zijn werken op diverse formaten, geschilderd met olieverf, waarop de kunstenaar wolken doet verschijnen door middel van spuitbussen, penselen, messen, in een vloeibare materie of een meer doorschijnend vernis. Uit zijn schilderijen ontstaan motieven die zich veranderen in figuren die de grenzen van het abstracte bevragen terwijl ze spelen met pareidolia, een psychologisch fenomeen waarbij bekende vormen herkend worden bij het bekijken van een landschap, wolk of inktvlek.

De *Sphinx* en *Châteaux* zijn sculpturen die natuurlijke en andere door de beschaving bewerkte of gerealiseerde objecten in een spanningsveld plaatsen. De kunstenaar bevraagt deze elementen door een zoektocht met de associatie van vorm, kleur en materialen. Drijvende schelpen bevinden zich nabij werken die in kristal werden gegoten, metalen structuren zijn vastgehecht aan een waterpas, een gefossiliseerde rots treedt in dialoog met een technisch object. Wat ver en dichtbij is, wordt geassocieerd in een constructie, een onderkomen voor de geest, een mysterieus kasteel waar zowel de oorsprong als het einde der tijden aanwezig zijn, of op zijn minst in de tijd-ruimte waargenomen door het menselijke dier. Op een muur werden een sikkel en hamer samen opgehangen, maar die niet langer verstrengeld zijn. Het sinds 1923 op de vlag van het communisme afgebeelde grafische symbool werd reeds in 1917 gebruikt om het communisme te representeren. Het toont de hamer van het proletariaat en de sikkel van de landbouwer. Deze verbinding staat symbool voor de vereniging van agrarische en industriële werkers. Het eenvoudige gescheiden presenteren van deze symbolen laat ons toe ons de innerlijke scheiding van de ideologie van het Een in te beelden.

Dit idee van een verbrokkelde zon helpt Benoît Maire in zijn zoektocht naar het verderzetten van het concept van *différend* van Jean-François Lyotard, idee dat zijn werk begeestert sinds 2008. Dat de *différend* aanwezig is, maar dat men het niet kan duiden of erover oordelen is inderdaad een motief dat de kunstenaar centraal stelt in zijn onderzoek. De eerste *différend*, het onvermogen om te uiten wat men ziet, voedt een hele keten van gevolgen die uiterst productief zijn voor de artistieke uiting.

Benoît Maire werd geboren in Pessac (Frankrijk). Zijn werk wordt momenteel getoond in een solotentoonstelling in Spike Island (Bristol, Verenigd Koninkrijk), genaamd *Thebes*, die eerst getoond werd in het CAPC musée d'art contemporain de Bordeaux (2018). Zijn werk is ook te zien in de Kunsthalle in Charlottenborg en de temporary gallery in Keulen. Zijn werk bevindt zich in publieke en private collecties waaronder de Kadist Art Foundation (Parijs, Frankrijk), de David Roberts Foundation (Londen, Verenigd Koninkrijk), de Nomas Foundation (Rome, Italië), het Centre Georges Pompidou (Parijs, Frankrijk), het Fonds National d'Art Contemporain (Parijs, Frankrijk), de Fondazione Giuliani (Rome, Italië), de Fondation Francès (Senlis, Frankrijk), de Vancouver Art Gallery (Canada).